Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: ”Helten”, i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277984688/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Helten

evigt skulde være lukt, at det var hans Lod, som Christines, at dø i det Fremmede.

Og han sank ned for Foden af Trappen, med Ansigtet i sine Hænder, og stred med Gud, men rejste sig med Sejren i sit Ansigt og udrakte Hænder:

„I har Ret! alle er I mine Søstre, som hun der døde! Barnet fødtes i dette Hus til Eders Frelse som til heudes. Ikke har jeg Lov at bortføre ham. Bær min Sæk op på Kammeret igen og stil en anden Seng derind. Barnet og jeg bliver her, hvor Gud Herren satte os. Hans Vilje ske, nu som altid! Lobe den Herrn!" —

Christine og min Moder blev begravet på de Fattiges Kirkegård på én og samme Dag Skøgerne skillingede sammen og rejste et fælles Kors, et Søskendekors af Træ på deres Grave.

Om min Moder vidste de intet andet, end hvad hun havde betroet Pigen, der ledte hende fra Kanalen til dette Hus: at hun var en Præstedatter fra Sjælland, at en fornem Herre havde været hendes Elsker og forladt hende, at hendes Fader havde udjaget hende, og hun havde søgt sin Elskers Spor her til København, men at hun var blevet afvist ved hans Dør, endda hun i et Brev hjemmefra havde meddelt ham alt, om sin Tilstand og sin Faders Hårdhed. Men hvem han eller hendes Fader var, vilde hun ikke sige.

„Min Fader kaldte mig uværdig til mit Navn, og han fandt mig ikke værdig til sit. Søg ikke efter dem! Lad Gud selv en Gang give mit Barn dets Navn og dets Ret — om jeg ikke har forspildt den for os bægge," sagde hun. Og Feberen tog hende, og hun havde intet Navn mer behov.

Men Eberhard døbte Barnet Benedict Clemens Bek. Ti Bek hed Pigen, der ledte hans Moder hid, og til Velsignelse var han sendt af Herren, og mild var han som Guds Vilje med ham.

Og Eberhard holdt sig Moderens Vilje efterrettelig og søgte ikke efter Faderen eller Elskeren, og ingen meldte sig. I Guds Hånd beroede Sagen.

Og Benedict voxede op i Skøgernes Hus i Pistolstræde, på Kvisten hos Eberhard Sebastian Baden. —